

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního rozšířeného senátu)

1. března 2023*

„Subvence – Dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta –
Prováděcí nařízení (EU) 2020/870 – Konečné vyrovnávací clo a konečný výběr prozatímního
vyrovnávacího cla – Právo na obhajobu – Přičitatelnost subvence – Zjevně nesprávné
posouzení – Systém navrácení dovozního cla – Daňové zacházení s kurzovými ztrátami –
Výpočet rozpětí cenového podbízení“

Ve věci T-540/20,

Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, se sídlem v Ain Soukhna (Egypt), zastoupená
B. Servaisem a V. Crochetem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené P. Kienapfelem, G. Luengem a P. Němečkovou, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Evropským sdružení výrobců skleněných vláken (APFE), se sídlem v Ixelles (Belgie),
zastoupeným L. Ruessmannem a J. Beckem, advokáty,

vedlejším účastníkem,

TRIBUNÁL (první rozšířený senát),

při poradách ve složení H. Kanninen, předseda, M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia a M. Stancu
(zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Zwozdziak-Carbonne, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 22. března 2022,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek¹

- 1 Svou žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, domáhá zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2020/870 ze dne 24. června 2020, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo a s konečnou platností vybírá prozatímní vyrovnávací clo uložené na dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta, a jímž se ukládá konečné vyrovnávací clo na evidovaný dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta (Úř. věst. 2020, L 201, s. 10, dále jen „napadené prováděcí nařízení“) v rozsahu, v němž se jí týká.

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Žalobkyně je společnost založená podle právních předpisů Egyptské arabské republiky, jejíž akcionáři jsou čínské subjekty. Činnost žalobkyně spočívá ve výrobě a vývozu některých tkaných nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken (dále jen „textilie ze skleněných vláken“) a výrobků z nekonečných skleněných vláken, které jsou hlavní surovinou používanou k výrobě textilie ze skleněných vláken. Tyto výrobky jsou prodávány zejména v Evropské unii.

A. K zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu

- 3 Žalobkyně má sídlo v zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu (Egypt) (dále jen „zóna SETC“). Zóna SETC byla založena společně Egyptskou arabskou republikou a Čínskou lidovou republikou. Její počátky sahají do 90. let 20. století. V roce 1997 podepsali předsedové vlád Číny a Egypta memorandum o porozumění, v němž se obě země „dohodly, že budou spolupracovat při rozvoji svobodné ekonomické zóny na severu Suezského zálivu“.
- 4 V roce 2002 byla širší oblast o rozloze 20 km², která zahrnovala zónu SETC, klasifikována egyptskou vládou jako zvláštní ekonomická zóna, čímž se stal egyptský zákon č. 83/2002 o zvláštních ekonomických zónách (dále jen „zákon č. 83/2002“) použitelný na zónu SETC.
- 5 Následně čínské a egyptské veřejné subjekty založily podnik Egypt TEDA Investment Co. (dále jen „Egypt TEDA“), jehož 80 % podíl vlastní čínská vláda a zbývajících 20 % egyptská vláda.
- 6 V roce 2012 egyptský prezident během své návštěvy Číny označil zónu SETC za klíčový projekt pro bilaterální spolupráci mezi oběma zeměmi. Vyjádřil rovněž přání, aby čím dál tím více čínských podniků investovalo v zóně SETC, a podílelo se tak na programu obnovy Egypta.
- 7 V roce 2013 byla zóna SETC rozšířena o 6 km² na základě smlouvy mezi společností Egypt TEDA a egyptskými orgány. Od téhož roku se zóna SETC rozvíjela v rámci čínské iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“. Tato iniciativa podle poradních stanovisek čínské Státní rady pro podporu mezinárodní výrobní kapacity a spolupráce v oblasti výroby zařízení ze dne 13. května 2015 zahrnuje možnost podniků „směřujících do zahraničí“ využívat fiskální a daňové podpurné politiky, zvýhodněné půjčky, finanční podpory prostřednictvím syndikovaných úvěrů, vývozní úvěry a financování projektů, kapitálové investice a pojištění vývozních úvěrů.

¹ – Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

- 8 V roce 2015 byla zvláštní ekonomická zóna uvedená v bodě 4 výše, jejíž součástí byla zóna SETC, oficiálně začleněna do ekonomické zóny Suezského průplavu (dále jen „zóna SC“), širší oblasti zahrnující oblast v blízkosti Suezského průplavu, která je upravena zákonem č. 83/2002, v kontextu „plánu rozvoje koridoru Suezského průplavu“ zahájeného Egyptem.
- 9 V roce 2016 prezidenti Číny a Egypta oficiálně zahájili projekt rozšíření zóny SETC o 6 km² a dne 21. ledna 2016 podepsali dohodu mezi čínskou a egyptskou vládou (dále jen „dohoda o spolupráci z roku 2016“), která upřesnila rozsah a právní status zóny SETC.
- 10 Podle dohody o spolupráci z roku 2016 budou vlády společně rozvíjet zónu SETC. Činí tak v souladu se svými příslušnými vnitrostátními strategiemi, a sice s iniciativou „Jeden pás, jedna cesta“ pro Čínu na jedné straně a s plánem rozvoje koridoru Suezského průplavu pro Egypt na straně druhé. Za tímto účelem poskytuje egyptská vláda pozemky, pracovní sílu a určité daňové úlevy, zatímco čínské společnosti působící v této zóně provozují výrobní zařízení se svými prostředky a řídicími pracovníky. Jako kompenzaci nedostatku egyptských finančních prostředků čínská vláda rovněž podporuje tento projekt poskytováním nezbytných finančních prostředků společnosti Egypt TEDA a čínským společností působícím v zóně SETC.

B. K postupu, který vedl k přijetí napadeného prováděcího nařízení

- 11 Dne 24. dubna 2019 byl Komisi podán podnět vedlejším účastníkem, Evropským sdružením výrobců skleněných vláken (APFE), jménem výrobců představujících 71 % celkové výroby v Unii, podle kterého byl dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta subvencován a způsobil újmu výrobnímu odvětví Unie.
- 12 V návaznosti na tento podnět zahájila Komise na základě článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 55, dále jen „základní antisubvenční nařízení“) dne 7. června 2019 antisubvenční šetření týkající se dovozu výrobků z nekonečných skleněných vláken a konkrétněji, jak vyplývá z bodu 2 oznámení o zahájení tohoto šetření, stříže ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm; pramenců skleněných vláken, s výjimkou pramenců skleněných vláken, které jsou impregnovány a povrstveny a mají ztrátu žíháním více než 3 % (jak je stanoveno v normě ISO 1887), a rohoží vyrobených z nekonečných skleněných vláken, s výjimkou rohoží ze skleněné vlny.
- 13 Šetření týkající se subvencí a újmy zahrnovalo období od 1. dubna 2018 do 31. března 2019, zatímco zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2016 do konce období šetření.
- 14 Během období šetření žalobkyně prodávala výrobky z nekonečných skleněných vláken nezávislým odběratelům jak v Egyptě, tak v zahraničí. Rovněž prodávala výrobky z nekonečných skleněných vláken třem odběratelům ve spojení v Unii, a sice společností Jushi Spain SA, Jushi France SAS a Jushi Italia Srl, jakož i společnosti Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (dále jen „Hengshi“), která je také v zóně SETC.
- 15 Žalobkyně předložila Komisi své připomínky týkající se subvencí a újmy dne 24. června 2019 a v červenci 2019 poskytla svou odpověď na antisubvenční dotazník. Komise rovněž provedla inspekci na místě v prostorách žalobkyně.
- 16 Dne 7. srpna 2019 předložila egyptská vláda rovněž svou odpověď na antisubvenční dotazník.

- 17 Dne 12. února 2020 změnila Komise oznámení o zahájení řízení ze dne 7. června 2019, neboť zjistila další důkazy o subvencích, které bylo třeba zohlednit v antisubvenčním šetření, a sice preferenční úvěry údajně poskytnuté čínskými veřejnými nebo státem kontrolovanými bankami žalobkyni, a měla za to, že je odůvodněné zahrnout tyto subvence do rozsahu probíhajícího šetření v souladu s čl. 10 odst. 7 základního antisubvenčního nařízení. Komise dodala, že mimo jiné přezkoumá, zda spolupráce mezi egyptskou a čínskou vládou měla vliv na další programy subvencí.
- 18 Poté, co Komise změnila oznámení o zahájení řízení, zaslala dne 12. února 2020 žalobkyni a egyptské vládě žádost o informace týkající se programů dodatečných subvencí zahrnutých do rozsahu šetření.
- 19 Dne 14. února 2020 zaslala Komise předběžné oznámení, v němž informovala žalobkyni o svém záměru uložit prozatímní vyrovnávací opatření na dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken. Téhož dne zveřejnila Komise rovněž prováděcí nařízení (EU) 2020/199 ze dne 13. února 2020, kterým se zavádí celní evidence dovozu výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta (Úř. věst. 2020, L 42, s. 10). Žalobkyně předložila své připomínky k tomuto oznámení dne 19. února 2020.
- 20 Dne 17. února 2020 předložila egyptská vláda své připomínky v odpověď na žádost Komise o informace, ve kterých žádala o zpětvzetí této žádosti o informace, jelikož neměla žádnou zákonnou pravomoc koordinovat odpovědi čínských subjektů nacházejících se mimo její svrchované území. Dne 20. února 2020 odpověděla Komise na dopis egyptské vlády a trvala na skutečnosti, že požadované informace mohou být poskytnuty egyptskou vládou samotnou nebo ve spolupráci s čínskou vládou. Dne 27. února 2020 zaslala egyptská vláda dodatečný dopis, v němž zopakovala svou žádost, aby Komise vzala zpět svou žádost o informace z důvodu, že jednání čínských subjektů nemůže být legálně přičítáno egyptské vládě a Komise porušila její právo na obhajobu. V tomto dopise rovněž požádala o slyšení u úředníka pro slyšení, které se konalo dne 1. dubna 2020.
- 21 Egyptská vláda, jakož i žalobkyně nakonec dne 5. března 2020 předložily své odpovědi na žádost Komise o informace.
- 22 Dne 4. března 2020 zaslala Komise žalobkyni předběžné informace. Následujícího dne přijala prováděcí nařízení (EU) 2020/379, kterým se ukládá prozatímní vyrovnávací clo na dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta (Úř. věst. 2020, L 69, s. 14, dále jen „prozatímní prováděcí nařízení“). Toto prováděcí nařízení bylo zveřejněno dne 6. března 2020 v *Úředním věstníku Evropské unie* a žalobkyni uložilo prozatímní vyrovnávací clo ve výši 8,7 %.
- 23 Dopisem ze dne 18. března 2020 informovala Komise žalobkyni, že na základě odpovědí poskytnutých na žádost o informace musí zvážit použití ustanovení článku 28 základního antisubvenčního nařízení, co se týče některých z požadovaných informací. Komise na tento dopis odpověděla dne 20. března 2020.
- 24 Rovněž dne 18. března 2020 předložila žalobkyně své připomínky k prozatímnímu prováděcímu nařízení a následně se konalo slyšení ohledně tohoto prováděcího nařízení s Komisí.
- 25 Dne 29. dubna 2020 oznámila Komise žalobkyni konečné informace, ke kterým posledně uvedená předložila své připomínky dne 9. května 2020. Následně se konalo slyšení s Komisí ohledně těchto informací.

- 26 Dne 24. června 2020 přijala Komise napadené prováděcí nařízení. Uvedené prováděcí nařízení zavádí konečné vyrovnávací clo ve výši 13,1 % na dovozy výrobků z nekonečných skleněných vláken žalobkyně do Unie.

II. Návrhová žádání účastnic řízení

- 27 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené prováděcí nařízení v rozsahu, v němž se jí týká;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení;
 - rozhodl, že vedlejší účastnice ponese vlastní náklady řízení.
- 28 Komise a vedlejší účastnice navrhují, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

[omissis]

A. K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 2 písm. a) a b), čl. 3 bodu 1 písm. a), čl. 4 odst. 2 a 3, jakož i čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení

[omissis]

1. K druhé části prvního žalobního důvodu vycházející z porušení čl. 2 písm. a) a b), jakož i čl. 3 bodu 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení

- 38 Žalobkyně uplatňuje na podporu této části tři hlavní výtky. Zaprvé není podle ní výklad čl. 3 bodu 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení provedený Komisí odůvodněný s ohledem na unijní právo. Zadruhé skutečnost, že se Komise při výkladu čl. 3 bodu 1 písm. a) tohoto nařízení dovolává práva Světové obchodní organizace (WTO), je neopodstatněná. Zatřetí výklad čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu 1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (dále jen „dohoda o subvencích“) provedený Komisí není v souladu s judikaturou WTO a mezinárodním právem veřejným.
- 39 Na podporu první výtky žalobkyně tvrdí, že z doslovného výkladu čl. 3 bodu 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení, jehož znění je jasné a přesné, aniž je ostatně třeba jej vykládat ve světle Vídeňské úmluvy o smluvním právu ze dne 23. května 1969 (dále jen „Vídeňská úmluva“) a návrhu článků o odpovědnosti státu za mezinárodně protiprávní jednání ve znění přijatém v roce 2001 Komisí OSN pro mezinárodní právo (dále jen „články ILC“), vyplývá, že nejen veřejnoprávní

subjekt poskytující finanční příspěvek, ale i samotný finanční příspěvek musí být na území země původu nebo vývozu. Tento výklad je podpořen celkovým kontextem základního antisubvenčního nařízení, zejména jeho čl. 10 odst. 7 a čl. 13 odst. 1.

- 40 Na podporu druhé výtky žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně vyložila čl. 3 bod 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení ve světle práva WTO. Uvádí, že podle judikatury sice může unijní soud přezkoumat legalitu unijního aktu ve světle pravidel WTO, pokud Unie zamýšlí provést zvláštní povinnost převzatou v rámci WTO, avšak v projednávané věci se nelze dovolávat výkladu ve světle práva WTO ve vztahu k ustanovením základního antisubvenčního nařízení, která se liší od ustanovení dohody o subvencích. Podle žalobkyně se přitom znění dohody o subvencích značně liší od znění tohoto nařízení, co se týče definice pojmu „subvence“.
- 41 Na podporu třetí výtky žalobkyně tvrdí, že za předpokladu, že by při výkladu pojmu „vláda“ v základním antisubvenčním nařízení muselo být zohledněno právo WTO, je výklad čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu 1 dohody o subvencích provedený Komisí nesprávný, neboť je v rozporu s čl. 31 odst. 1 a 3 Vídeňské úmluvy. Z tohoto článku dohody o subvencích totiž jasně vyplývá, že akty vlád třetích zemí nelze přičítat vládám země původu nebo vývozu. Tento výklad je potvrzen dalšími ustanoveními této dohody, jako jsou čl. 13 odst. 1, 2 a 4 a čl. 18 odst. 1 písm. a).
- 42 Mimoto článek 11 článků ILC není „relevantním“ pravidlem mezinárodního práva ve smyslu čl. 31 odst. 3 písm. c) Vídeňské úmluvy pro výklad pojmu „vláda“ uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu 1 dohody o subvencích. Odvolací orgán WTO nerozhodl jinak ve věci „Spojené státy – Konečná antidumpingová a vyrovnávací cla na některé výrobky z Číny“ (WT/DS 379/AB/R). Žalobkyně v replice dodává, že pokud by právem použitelným v tomto šetření byla dohoda o subvencích namísto základního antisubvenčního nařízení, mohla by Komise kvalifikovat finanční příspěvky poskytnuté čínskými subjekty žalobkyni jako subvence ve smyslu čl. 1 odst. 1 dohody o subvencích, aniž by musela „přičíst“ tyto finanční příspěvky egyptské vládě na základě článku 11 článků ILC. Článek 11 článků ILC se v projednávané věci každopádně neuplatní, jelikož má upravovat jednání státu začleněného do jiného státu v důsledku nabytí území, které lze přičíst nástupnickému státu, nebo pozdější přijetí státem soukromého protiprávního jednání, ke kterému došlo nebo jež právě probíhá. Odpovědnost státu za jednání jiného státu totiž upravují články 16 až 18 článků ILC, a nikoliv článek 11 těchto článků.
- 43 Komise, podporovaná vedlejší účastníci, s touto argumentací nesouhlasí.
- 44 Jak vyplývá z bodu 39 výše, podle žalobkyně není výklad čl. 3 bodu 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení provedený Komisí, zejména výklad pojmu „vláda“ země původu nebo vývozu, odůvodněn s ohledem na unijní právo.
- 45 Za účelem odpovědi na tuto otázku je třeba připomenout, že podle judikatury musí být každé ustanovení unijního práva zasazeno do příslušných souvislostí a vyloženo ve světle ustanovení tohoto práva jako celku, s ohledem na jeho cíle a vývoj v době, kdy má být dotčené ustanovení použito (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. července 2016, Association France Nature Environnement, C-379/15, EU:C:2016:603, bod 49 a citovaná judikatura).
- 46 V tomto ohledu je třeba připomenout, že zaprvé podle článku 3 základního antisubvenčního nařízení se má za to, že subvence byla poskytnuta, pokud jsou splněny podmínky uvedené v bodech 1 a 2, a sice že existuje „finanční příspěvek“ ze strany vlády země původu nebo vývozu, a tím byla příjemci poskytnuta „výhoda“.

- 47 Článek 2 písm. b) uvedeného nařízení definuje pojem „vláda“ jako každý veřejnoprávní subjekt na území země původu nebo vývozu.
- 48 Definice „vlády“ uvedená v tomto článku se přitom omezuje na výklad pojmu „vláda“ tak, že zahrnuje veřejnoprávní subjekty země původu nebo vývozu. Toto ustanovení však nevylučuje, aby byl finanční příspěvek přičten vládě země původu nebo vývozu dotyčného výrobku na základě konkrétních dostupných důkazů.
- 49 Zadruhé je třeba uvést, že bod 5 odůvodnění tohoto nařízení stanoví, že „[p]ro zjištění existence subvence je třeba prokázat, že byl z veřejných zdrojů na území některé země poskytnut finanční příspěvek nebo existuje jakýkoli způsob příjmové nebo cenové podpory ve smyslu článku XVI GATT 1994 a tím byla příjemci poskytnuta výhoda“.
- 50 Z výrazu „na území některé země“ použitého v tomto bodě odůvodnění přitom nevyplývá, že by finanční příspěvek musel pocházet přímo od vlády země původu nebo vývozu. Použití tohoto výrazu naopak nevylučuje, jak uvádí Komise, možnost dospět k závěru, že finanční příspěvky mohou být vládě země původu nebo vývozu dotyčného výrobku přičteny.
- 51 Základní antisubvenční nařízení tak nevylučuje, že i když finanční příspěvek nepochází přímo od vlády země původu nebo vývozu, může jí být tento příspěvek přičten.
- 52 Výše uvedený závěr je o to relevantnější ve specifickém kontextu zóny SETC, ve které má žalobkyně sídlo.
- 53 V prvním sledu Komise v bodě 78 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení zohlednila dvě prohlášení dvou egyptských prezidentů týkající se zóny SETC. První z nich z roku 2012 kvalifikovalo tuto zónu jako klíčový projekt bilaterální spolupráce mezi Egyptem a Čínou. Druhé z roku 2014 se týkalo iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ a zejména upřesňovalo, že tato iniciativa byla významnou příležitostí pro egyptské zotavení a egyptská strana je připravena k aktivnímu zapojení a poskytnutí podpory. Egyptská strana si přála spolupracovat s Čínou na rozvoji projektů koridoru Suezského průplavu, zóny SETC a přilákat čínské podniky, aby investovaly v Egyptě.
- 54 V tomto ohledu bod 79 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení uvádí, že charakteristiky čínské iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ jsou známy a podle poradního stanoviska Státní rady pro podporu mezinárodní výrobní kapacity a spolupráce v oblasti výroby zařízení ze dne 13. května 2015 zahrnují opatření, která mohou podniky „usazující se v zahraničí“ získat, zejména fiskální a daňové podpůrné politiky, zvýhodněné půjčky, finanční podporu prostřednictvím syndikovaných úvěrů, vývozní úvěry a financování projektů, kapitálové investice a nakonec pojištění vývozních úvěrů.
- 55 V druhém sledu Komise v bodě 81 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení zohlednila skutečnost, že zóna SETC byla předmětem dohody o spolupráci z roku 2016 mezi čínskou a egyptskou vládou. Tato dohoda přitom podle svého článku 1 zejména stanoví, že bude Čínské lidové republice ponechána možnost uplatňovat v zóně SETC některé její zákony. Článek 4 odst. 1 uvedené dohody stanoví, že „čínská vláda považuje zónu [SETC] za zónu ekonomické a obchodní spolupráce Číny v zahraničí“ a „zóna spolupráce má během výstavby, lákání provozovatelů a provozu nárok na podporu a pomoc poskytovanou čínskou vládou pro zóny ekonomické a obchodní spolupráce v zámořských oblastech“. Článek 5 odst. 1 této dohody rovněž

stanoví, že čínská vláda podpoří zónu spolupráce tím, že „[b]ude vybízet příslušné finanční instituce, aby poskytovaly finanční nástroje pro [...] investiční projekty v rámci zóny spolupráce, pokud jsou splněny podmínky pro poskytování úvěrů a požadavky na používání úvěrů“.

- 56 V třetím sledu bod 48 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení uvádí, že za účelem zajištění provádění dohody o spolupráci z roku 2016 vytvořily čínská a egyptská vláda mechanismus konzultací na třech úrovních, zejména dohodu o spolupráci za účelem vytvoření Správní komise pro zónu SETC, Řídící výbor zóny, poté informování o problémech a těžkostech společností Egypt TEDA a egyptskými protějšky. Z bodu 40 odůvodnění téhož nařízení ostatně vyplývá, že společnost Egypt TEDA je z 80 % vlastněna čínskou vládou a z 20 % egyptskou vládou a jejím cílem je podpořit rozvoj zóny SETC v Egyptě.
- 57 Konečně z bodu 173 odůvodnění napadeného prováděcího nařízení vyplývá, že finanční podpora poskytnutá žalobkyni je obzvláště výrazná.
- 58 Čínská a egyptská vláda tedy v úzké spolupráci zřídily zónu SETC jako zónu vykazující právní a ekonomické zvláštnosti, které umožňovaly čínským veřejným orgánům poskytnout přímo všechny výhody spojené s čínskou iniciativou „Jeden pás, jedna cesta“ čínským podnikům usazeným v této zóně.
- 59 Za těchto podmínek nelze připustit, aby byla ekonomická a právní konstrukce takového rozsahu, jako je rozsah zóny SETC, pojatá v úzké spolupráci mezi čínskými a egyptskými veřejnými orgány na nejvyšší úrovni, vyňata ze základního antisubvenčního nařízení bez toho, aby to ohrozilo jeho užitečný účinek nebo jeho účel a cíle.
- 60 Zatřetí na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, výklad čl. 3 bodu 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení provedený Komisí není v rozporu s čl. 10 odst. 7 ani s čl. 13 odst. 1 téhož nařízení. Toto nařízení totiž, pokud jde o čl. 10 odst. 7 základního antisubvenčního nařízení, nijak nevylučuje možnost konzultace s vládou země původu nebo vývozu ohledně finančních příspěvků, které jí lze přičíst. V projednávaném případě ostatně ze spisu vyplývá, že Komise vyzvala egyptskou vládu, aby zahájila konzultace ohledně takových otázek, jako jsou zvýhodněné úvěry poskytnuté čínskými subjekty.
- 61 Pokud jde o čl. 13 odst. 1 uvedeného nařízení, který umožňuje zejména zemi původu nebo vývozu zrušit nebo omezit subvenci nebo přijmout jiná opatření týkající se jejích účinků, taková možnost zůstává platná v případech, kdy finanční příspěvek může být přičten vládě země původu nebo vývozu. V projednávané věci totiž měla egyptská vláda možnost ukončit úzkou spolupráci s čínskou vládou, pokud jde o finanční příspěvky, nebo navrhnout opatření směřující k omezení účinků dotčených subvencí.
- 62 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že ani čl. 3 bod 1 písm. a) základního antisubvenčního nařízení, ani obecná systematika tohoto nařízení nevylučují, aby finanční příspěvek poskytnutý vládou třetí země mohl být přičten vládě země původu nebo vývozu v takovém případě, jako je případ dotčený v projednávané věci, s ohledem na konkrétní dostupné důkazy, jak jsou uvedeny v bodech 53 až 58 výše.
- 63 Mimoto na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, je tento závěr podpořen ustanoveními článku 1 dohody o subvencích, v jehož světle je třeba vykládat základní antisubvenční nařízení. V tomto ohledu je třeba připomenout, že v případě, kdy Unie zamýšlela splnit zvláštní povinnost, k jejímuž splnění se zavázala v rámci WTO, nebo v případě, že unijní akt Unie výslovně odkazuje

na konkrétní ustanovení dohod WTO, přísluší unijnímu soudu přezkoumat legalitu dotčeného unijního aktu s ohledem na pravidla WTO (obdobně viz rozsudek ze dne 14. července 2021, *Interpipe Niko Tube a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant v. Komise*, T-716/19, EU:T:2021:457, bod 95).

- 64 Z bodu 3 odůvodnění základního antisubvenčního nařízení přitom vyplývá, že cílem tohoto nařízení je zejména, aby byla pravidla dohody o subvencích „co nejvíce přejata“ do právních předpisů Unie.
- 65 Kromě toho již bylo judikaturou stanoveno, že článek 3 základního antisubvenčního nařízení, nadepsaný „Definice subvence“, a článek 1 dohody o subvencích mají z velké části shodné znění a zcela shodný hmotný obsah (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. dubna 2019, *Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise*, T-300/16, EU:T:2019:235, bod 99).
- 66 Mimoto z bodů odůvodnění základního antisubvenčního nařízení nevyplývá vůle normotvůrce odchýlit se od hmotného obsahu čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu 1) dohody o subvencích. Naopak, jak vyplývá z bodu 3 odůvodnění tohoto nařízení citovaného v bodě 64 výše, normotvůrce chtěl splnit zvláštní závazek přijatý v rámci dohody o subvencích ve smyslu judikatury citované v bodě 63 výše.
- 67 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, musí být ustanovení základního antisubvenčního nařízení vykládána v co největší míře s ohledem na příslušná ustanovení dohody o subvencích (rozsudek ze dne 10. dubna 2019, *Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise*, T-300/16, EU:T:2019:235, bod 101). Totéž platí pro článek 3 tohoto nařízení, jehož cílem je převzetí obsahu článku 1 dohody o subvencích (rozsudek ze dne 10. dubna 2019, *Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise*, T-300/16, EU:T:2019:235, bod 102).
- 68 Pokud jde o čl. 1 odst. 1 písm. a) bod 1) dohody o subvencích, je třeba zaprvé uvést, že tato dohoda definuje subvenci jako finanční příspěvek vlády nebo veřejné právní instituce na území „člena“ WTO. Tato formulace tedy nevylučuje možnost, že finanční příspěvek poskytnutý třetí zemí může být přičten zemi původu nebo vývozu, pokud stačí, aby finanční příspěvek vlády nebo veřejné právní instituce byl na území „člena“ WTO.
- 69 Zadruhé články 13 a 18 dohody o subvencích, které se týkají konzultací a závazků, výše uvedené úvahy nezpochybňují. Znění a předmět těchto ustanovení totiž nevylučují situace, kdy je finanční příspěvek přičítán členovi WTO, jelikož zaprvé členové, jejichž výrobky mohou být předmětem šetření, mohou být konzultováni ohledně finančních příspěvků, které jsou jim přičitatelné, a zadruhé členové, jejichž výrobky mohou být předmětem šetření, mohou omezit subvence, jež jsou jim přičitatelné.
- 70 S ohledem na výše uvedené je třeba uvést, že jelikož Komise správně vyložila základní antisubvenční nařízení ve světle dohody o subvencích, okolnost, zda zohlednila článek 11 článků ILC, je irelevantní. Je tudíž třeba zamítnout rovněž třetí výtku této části žalobního důvodu, a proto i tuto část v plném rozsahu.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se zamítá.**
- 2) Společnost Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**
- 3) Evropské sdružení výrobců skleněných vláken (APFE) ponese vlastní náklady řízení.**

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Porchia

Stancu

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 1. března 2023.

Podpisy.